Núm. 8 - Octubre 2026

El moment present

Espiritualitat i carisma de la Venerable Mare Maria Güell per a avui

«El proïsme és el nostre Senyor.»
Mare Maria Güell

FER LLOC A L'ALTRE

Quan algú interromp els meus plans

Hi ha dies que organitzem el temps amb cura. Sabem què hem de fer i voldríem acabar-ho sense interrupcions. Llavors sona el telèfon, algú demana ajuda o una persona necessita parlar.

No podem atendre totes les peticions de seguida. Cal reconèixer els nostres límits i complir els compromisos. Però val la pena preguntar-nos què passa dins nostre quan algú ens canvia els plans.

Veiem la persona o només la tasca pendent? Fer-li lloc comença per reconèixer la seva necessitat, encara que no puguem respondre-hi en aquell moment.

Jesús mirava i escoltava els qui s'acostaven a ell. La Mare Maria Güell aconsellava: ***«La fe ha de ser el far que us il·lumini en tots els serveis de caritat que presteu»***. La fe també il·lumina la nostra manera d'estar amb els altres.

La Mare Maria Güell ensenyava: ***«El proïsme és el nostre Senyor»***. La seva vida va estar lligada a la cura dels malalts i de les persones properes. La caritat humil i senzilla pren cos en trobades concretes.

Una paraula amable, una visita, una tasca compartida o uns minuts d'escolta poden alleujar un dia difícil.

Fer lloc a l'altre no vol dir acceptar-ho tot. Vol dir no deixar que les presses, el cansament o les preocupacions ens facin indiferents.

De vegades podrem ajudar; d'altres, escoltar i buscar plegats un moment més oportú. En tots dos casos podem tractar la persona amb respecte.

Aquest mes, enmig de tot el que tens previst, deixa una petita porta oberta a l'imprevist.

Potser hi trobaràs una ocasió d'estimar.

La proximitat també es cuida

Podem conviure o treballar cada dia amb algú i, tanmateix, no adonar-nos del que està vivint. La familiaritat de vegades ens fa creure que ja coneixem els seus sentiments i les seves necessitats.

La caritat comença quan prestem atenció. Una persona pot necessitar ajuda pràctica; una altra, temps per parlar; una altra, que respectem el seu silenci. Convé acostar-nos-hi sense donar per fet què li passa.

La discreció també és important. Cuidar algú no demana explicar les seves dificultats ni convertir el seu dolor en tema de conversa. Una presència serena i respectuosa pot donar-li confiança.

«Tot el que es fa per Déu és gran», deia la Mare Maria Güell. Una tasca poc visible o una estona de companyia poden ser una manera humil i generosa de servir.

Podem començar mirant als ulls qui ens parla, deixant de banda el mòbil durant una conversa o preguntant amb sinceritat: «Com estàs?». I després, escoltar la resposta.

L'atenció es cultiva amb gestos petits. Ens ajuda a veure la persona que tenim al davant i a respondre-li amb respecte.

Per reflexionar

- A qui he deixat d'escoltar amb atenció de debò?
- Com reacciono quan algú em canvia els plans?
- Pregunto què necessita abans d'oferir solucions?
- Quin gest discret de servei puc cuidar aquest mes?

Avui pots fer lloc a algú amb un gest petit i concret. Aturar-te, mirar amb bondat i oferir el que és al teu abast pot transformar una trobada.

•Un gest que obre espai

En començar el dia, pensa en les persones amb qui et trobaràs.

Fes una pausa i pregunta't:
•A qui em costa prestar atenció?
•Quina preocupació m'impedeix veure els altres?
•Quin gest senzill puc oferir avui?
•Presenta aquesta persona a Déu.

«Senyor, eixampla'm el cor i ensenya'm a servir amb senzillesa.»

•Després, posa en pràctica la pregària: escolta sense interrompre, comparteix una tasca o acompanya algú que se sent sol.

No cal resoldre la vida de ningú.
De vegades, fer lloc comença per ser-hi de debò.

Avui puc aturar-me i mirar amb bondat.
Avui puc oferir allò que és al meu abast.

El moment present
mariaguell.org
Descarrega aquest Full al web
Disponible en diversos idiomes.
Missioneres Filles del Cor de Maria
corazondemaria.org